

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **S. Š.**, v řízení zastoupené JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, Ludvíka Podéště 1883/5, proti žalované **Ostravské univerzitě v Ostravě** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Dvořákova 138/7, o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 16.7.2012 č.j. 603/90110/2012, ve věci poplatku za studium,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rektora Ostravské univerzity v Ostravě ze dne 16.7.2012 č.j. 603/90110/2012 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10.200,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Alexandra Királyho, Ph.D., advokáta se sídlem Ostrava-Poruba, Ludvíka Podéště 1883/5.

Odůvodnění:

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí rektora žalované, jímž bylo zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí děkana Filozofické fakulty žalované ze dne 15.5.2012 č.j. 25940/12/1119, kterým byl žalobkyni vyměřen poplatek spojený se studiem. Namítá především nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když z něj zejm. nelze zjistit, jak se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně (vykazování velmi dobrých výsledků, konsensus s vedoucí bakalářské práce, dlouhodobá péče o matku, finanční starostlivost o závislou nemocnou osobu). Odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 37/2006-63 a č.j. 5 As 86/2008.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k žalobě popisuje důvody vydání napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyni byl rozhodnutím děkana filozofické fakulty žalované vyměřen poplatek spojený se studiem. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítá, že po celou dobu studia vykazovala velmi dobré výsledky. Při zpracovávání bakalářské práce nemohla dojít ke konsensu s vedoucí práce, proto i požádala o změnu tématu bakalářské práce. Tu žalobkyně odevzdala v 1/2012, práce však nebyla doporučena k obhajobě, proto nemohla absolvovat státní závěrečné zkoušky ještě v době bezplatného studia. Ráda by práci přepracovala a obhájila v 12/2012. Žalobkyni je 50 let, studium angličtiny bylo vždy jejím snem, a proto by jej ráda dokončila alespoň na bakalářské úrovni. Již 2 roky žalobkyně pečuje o svou matku, která je imobilní a pohybuje se jen na invalidním vozíku. Tato péče je náročná fyzicky i psychicky. Dále žalobkyně v odvolání popisuje zdravotní stav matky a péči o matku s tím, že úhrada vyměřeného poplatku je tak pro žalobkyni naprosto nedosažitelná věc. O žalobkynině odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím rektora žalované, jehož odůvodnění pro jeho stručnost soud v celé jeho úplnosti cituje: *„Poplatek Vám byl vyměřen v souladu s § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách v platném znění. Seznámil jsem se s dokumentací Vašeho studia i se stanoviskem vedoucí katedry Anglistiky a amerikanistiky FF OU k Vašemu odůvodnění uvedené žádosti o přezkoumání rozhodnutí děkana FF OU o vyměření poplatku spojeného se studiem. Přihlédl jsem rovněž k návrhu děkana Filozofické fakulty OU. Z doložených materiálů vyplývá, že od 14.9.2006 studujete na Filozofické fakultě OU v Ostravě ve tříletém bakalářském studijním programu Filologie, ve studijním oboru Angličtina ve sféře podnikání v kombinované formě studia, přerušeno jste měla studium od 1.9.2009 – 31.12.2009, 1.9.2010 – 31.12.2010 a 1.9.2011 – 30.9.2011.“*

Zdejší soud konstantně v případě rozhodování vysokých škol judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 14.5.2009 č.j. 22 Ca 96/2009-33), že zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých

školách), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „ZVŠ“) sice ve svém § 68 odst. 1 vylučuje použití správního řádu na řízení o právech a povinnostech studentů, ale pokud je posuzované rozhodnutí výslovně uvedeno v § 68 odst. 3 ZVŠ jako rozhodnutí, jež musí obsahovat odůvodnění, je třeba na toto odůvodnění klást tytéž nároky jako na odůvodnění jakéhokoli rozhodnutí správního orgánu. Navíc lze konstatovat, že podle úvodního ustanovení § 1 písm. b) ZVŠ vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy umožňují přístup k vysokoškolskému vzdělání v souladu s demokratickými principy. Mezi demokratické principy ve smyslu, v němž je tento pojem v ZVŠ užit (tedy v podstatě principy rovnosti, zákazu diskriminace a neodůvodněné nerovného zacházení jako esenciální zásady materiálního právního státu) jistě patří i fundamentální zásady správního řízení jako nutnost zohlednit při rozhodování konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Také podmínky studia na vysoké škole musí být proto určeny předem a musí vycházet z principu rovnosti. Vysoké školy by proto dle citovaného úvodního ustanovení ZVŠ měly umožnit přístup k vysokoškolskému vzdělání především v souladu s principem transparentnosti, který v širším smyslu mimo jiné vyjadřuje, že postupy při rozhodování jsou srozumitelné a otevřené a rozhodnutí jsou odůvodněna. Rozhodování správního orgánu nemůže být v demokratickém státě otázkou libovůle, nýbrž věcí, která vyžaduje objektivizovatelná hlediska. Také v nyní posuzované věci je tak zcela nepochybné, že rozhodnutí žalované musí obsahovat odůvodnění. Ostatně pokud mají soudy ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodnutí vydaná v oblasti veřejné správy, je z povahy věci nutné, aby bylo možno z těchto rozhodnutí a obsahu správního spisu usoudit na to, z čeho správní orgán vycházel a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí pak zcela ignoruje obsah žalobkynina odvolání a k uplatněným odvolacím důvodům, jak byly konstatovány výše, se nikterak nevyjadřuje. Neobsahuje tak žádnou úvahu o uplatněných odvolacích důvodech, kterou by mohl krajský soud přezkoumat.

K dodatečnému „dodůvodňování“ rozhodnutí v rámci vyjádření k žalobě krajský soud nepřihlížel, neboť předmětem jeho přezkumu je napadené rozhodnutí žalované. Jakkoli lze připustit podrobnější, úplnější či přesvědčivější argumentaci správního orgánu ve vyjádření k žalobě, tato argumentace musí mít svůj základ v napadeném rozhodnutí. Argumenty v rozhodnutí nevyjádřené vůbec nemůže správní orgán v řízení před soudem uplatňovat, neboť nebyly důvodem napadeného rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.10. 2004 č.j. 3 As 51/2003-58, www.nssoud.cz).

Na základě výše uvedeného krajský soud konstatuje, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, a proto ho podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil. Současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobkyně ve sporu, kdy žalobkyni tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:

- a) zaplacený soudní poplatek 3.000,- Kč
- b) náklady právního zastoupení advokátem

- α) odměna advokáta za zastupování
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /
/ úkon při těchto poskytnutých
úkonech právní služby:
- 1) příprava a převzetí věci
 - 2) sepis žaloby
 - 3) sepis repliky spojené s návrhem
na přednostní projednání věci
- § 7, § 9 odst. 3 písm. f) 6.300,- Kč
vyhl. č. 177/1996 Sb.
- β) paušální náhrada hotových výdajů
advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH /
/ úkon při úkonech právní pomoci
vypočtených pod písm. α)
- § 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 900,- Kč
- Celkem* *10.200,- Kč*

Soud proto uložil žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 13. prosince 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu